

Ὁ Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος ὑπερασπίζεται τὸν πνευματικό του Πατέρα Ἁγιο Νεκτάριο Αἰγίνης*

Βαρυσημαντος Ἐπιστολὴ ἱστορικῆς σημασίας

Κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1976, ὅταν εἶχαν παρέλθει ἤδη ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς προσχωρήσεώς μας στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο ἐξ αἰτίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1969), ἀφιερῶσαμε ἓνα ὁλόκληρο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας «Ἁγιος Κυπριανὸς» (ἀριθ. 87/Μάρτιος 1976, σελίδες 97-102), προκειμένου νὰ ἀναιρέσουμε τὶς συκοφαντίες ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης (1846-1920), οἱ ὁποῖες περιείχοντο σὲ ἓνα βλάσφημο βιβλίον.

Τὸ πολυ-βλάσφημο ἐκεῖνο βιβλίον, τὸ ὁποῖο ἦταν δυστυχῶς τὸ πρῶτο μᾶς σειρᾶς ἄλλων παρομοίων, δὲν ἦταν οὐσιαστικὰ τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα συνονθύλευμα ὕβρεων, συκοφαντιῶν καὶ ὑπόπτων ἱστορικῶν μαρτυριῶν ἦταν γραμμένο σὲ ὕφος ὑπεροπτικὸ καὶ περιεῖχε φράσεις τοῦ πεζοδρομίου, ἦταν δὲ γεμᾶτο ἀπὸ προκλητικότητα, ἐμπάθεια, προκατάληψι, κατάρεις, ἀναθέματα καὶ διαστροφές.

Ἐντὸς τοῦ Μαρτίου ἐκείνου, τὸ 1976, εἴχαμε τὴν ἰδιαιτέρη εὐλογία νὰ λάβουμε ἓνα πολύτιμο γράμμα, πλήρες ἐνθεοῦ καὶ προφητικοῦ ζήλου, τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, ὁ ὁποῖος -ὡς Πνευματικὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ- εἶχε εὐλογήσει τὴν προσχώρησί μας στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο καὶ μᾶς εἶχε ἐνθαρρύνει στὴν περαιτέρω πορεία μας μὲ πολλὰ καὶ διάφορες ἐπιστολές, τὶς ὁποῖες σκοπεύουμε νὰ φέρουμε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἐν εὐθέτῳ καιρῷ.

Πρὸς τὸ παρόν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τοῦ Θαυματουργοῦ, 9η Νοεμβρίου, δημοσιεύουμε τὴν βαρυσημαντὴ, ἀλλὰ καὶ πολυσημαντὴ ἐκείνη ἐπιστολὴν τοῦ Ὁσιωτάτου Γέροντος τῆς Πάρου, τὴν ὁποία ἔγραψε τέσσερα ἀκριβῶς ἔτη πρὸ τῆς ἱερᾶς Κοιμήσεως Αὐτοῦ († 25.4.1980 ἐκ.ἡμ.), γιὰ νὰ ὑπεραμυνθῇ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ νὰ μᾶς ἐκφράσῃ τὴν ἐγκάρδια χαρὰ του γιὰ τὸ ἀνωτέρω δημοσιεύμᾶ μας.

* * *

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Λογγοβάραδας τῇ 27ῃ Μαρτίου 1976

*Τῷ ἐν Κυρίῳ Πνευματικῷ μοι τέκνῳ Ἀρχιμανδριτῇ Κυπριανῷ χαίρειν
καὶ εὖ πράττειν.*

ΚΑΤΑ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, Ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, εἶχον μεταβῆ εἰς τὸν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως, Πάνσεπτον

Ὁ Ἁγιος Νεκτάριος.
Ἔργον τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσεως Κυπριανῆς († 2000),
Ἡγουμένης τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίων
Ἀγγελῶν Ἀφιδῶν, 1968.

Ἐρὸν Ναὸν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, Πνευματικοῦ μοι Πατρὸς εἰς τὴν νεανικὴν μου ἡλικίαν, Διδασκάλου εἰς τὴν Πνευματικὴν μου ζωὴν καὶ Ὁδηγοῦ εἰς τὴν Μοναχικὴν καὶ ἐτέλεσα τὴν Ἑορτὴν Του, 9ην Νοεμβρίου...

Πρὸ 40 περιπτου ἡμερῶν μοι ἔφερον τὸ βλάσφημον βιβλίον τῆς ὑπερηφάνου, παράφρονος καὶ δαιμονοπλήκτου Ἡγουμένης Μαγδαληνῆς. Ἐλυπήθην καὶ ἠπόρουν πῶς γυνὴ καὶ μάλιστα Μοναχὴ, νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον σημεῖον νὰ ὑβρίζῃ κατηλικώτατα τὸν Ἁγιώτερον τῶν ἀνθρώπων τῆς σημερινῆς γενεᾶς, τῆς μοιχαλίδος καὶ διεστραμμένης, μὲ ὕβρεις τὰς ὁποίας ἡ χειροτέρα καὶ πονηροτέρα γυνὴ θὰ ἐξεστόμιζε εἰς τὸν χειρότερον καὶ αἰσχροτέρου κακοῦργου.

Εὗρον τὴν λύαν τῆς ἀπορίας μου, ὅταν ἐνεθυμήθην, ὅτι ἡ Κυρία Θεοτόκος Μαριάμ, διὰ τὴν ἄκραν καὶ ἄμετρον Αὐτῆς ταπείνωσιν, ἐγένετο οἰκητήριον Θεοῦ. Ἡ ἡγουμένη Μαγδαληνὴ, διὰ τὴν ἄμετρον αὐτῆς ὑπερηφάνειαν, ἐγένετο οἰκητήριον τοῦ ἄρχοντος τοῦ σκότους Βεελζεβούλ.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος διὰ τὴν πολλὴν Αὐτοῦ ταπείνωσιν, τὴν θερμὴν πίστιν καὶ ὀλόψυχον ἀγάπην, καὶ διὰ τῆς προσευχῆς, νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, ἠξιώθη Οὐρανίων χαρισμάτων. Ἡ ἡγουμένη Μαγδαληνὴ, διὰ τὴν πολλὴν αὐτῆς ὑπερηφάνειαν, ἔλαβεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος τοῦ σκότους δαιμονικὰ χαρίσματα, φθόνον, ψεῦδος, συκοφαντίαν κλπ.

Βλέπουσα καὶ ἀκούουσα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐτέλεσε καὶ τελεῖ εἰς πάντας, ὅσοι τὸν ἐπικαλοῦνται μετὰ πίστεως καὶ εὐλαθείας, ἀκόμη καὶ εἰς νεοημερολογίτας, (ἐνῶ ἐκεῖνη εἶναι μὲ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἠγωνίσθη νὰ τὸ τιμῆσῃ καὶ ὡς νὰ ἦτο αὐτὴ ἀνωτέρα ὄλων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Πατριαρχῶν καὶ Συνόδων), ἐδογματίσεν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον ἐπικαλοῦνται οἱ νεοημερολογίται εἰς ὅλα τὰ Μυστήριά των δὲν ἐπιφοιτᾷ, διότι ἀπουσιάζει τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐπομένως εἶναι ἄκυρα τὰ Μυστήριά των καὶ οἱ νεοημερολογίται, ὅταν κοινωνοῦν εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Κοινωνίας, δὲν τρώγουν Σῶμα Χριστοῦ, δὲν πίνουσι Αἷμα Χριστοῦ, ἀλλὰ κοινὸν ἄρτον καὶ οἶνον, τρώγουσι ἄχυρα, χόρτον.

Ἔως τῆς ἀσεθείας καὶ τῆς παραφροσύνης!!! Φεῦ, εἰς ποῖον ὕψος ἀσεθείας καὶ παραφροσύνης ἡ ὑπερηφάνεια ὠθεῖ τὸν ἄθλιον ἄνθρωπον. Τὸν καθιστᾷ ὅμοιον τοῦ πατρὸς τῆς διαδόλου. Τὴν δὲ Μαγδαληνὴν ἀνωτέραν τοῦ διαδόλου. Διότι ὁ διάβολος εἶπεν, ὅτι ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ. Ἡ δὲ Μαγδαληνὴ ἀνωτέρα τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ὡς παράφρων, εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ βλασφήμου καὶ δυσσεβεστάτου βιβλίου τῆς, ἡ πάντολμος, παμμόχθηρος, ἀσεβεστάτη καὶ παγκάκιστος, ὡς μαινομένη καὶ δαιμονισμένη, ἀφοῦ ἐξήμισε πᾶσαν ὕβριν κατὰ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, στρέφεται καὶ κατὰ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τοῦ

Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ πάντων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, καὶ τοῦ λέγει: Ἐκουε Οὐρανὸν καὶ ἐνωπίζου γῆ! Ὅσοι δέχονται τὸν Νεκτάριον Κεφαλᾶν ὡς Ἅγιον, νὰ ἔχουν τὴν κατάραν καὶ τὸ ἀνάθεμα τῶν προαναφερθέντων Πατέρων ὡς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ζητῆς Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἀμήν!!!

Ὁ Πρῶτος, ποὺ παραδέχεται τὸν Νεκτάριον ὡς Ἅγιον, εἶναι ὁ Θεός. Ὁ Θεὸς τὸν ἀνέδειξεν Ἅγιον. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ γίνωμεν ὅλοι Ἅγιοι: Γίνεσθε Ἅγιοι ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ ἀλλαγῶ λέγει: Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστέ καὶ Υἱοὶ Ὑψίστου Πάντες. Ἄλλοῦ πάλιν ἐν Εὐαγγελίῳ λέγει: Ἄνευ Ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ταῦτα

Ὁ Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος.

δὲ λέγει διὰ τὰ εἴμεθα πάντοτε ταπεινοί, νὰ φρονοῦμεν πάντοτε ταπεινά. Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Ὁ Θεὸς τὸν Ἅγιον Νεκτάριον ἐθαυμάστωσε, καθὼς ψάλλει ὁ Δαβὶδ: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Ἡ σατανοεὐάλωτος Μαγδαληνὴ, ὄχι! Ὅστις παραδέχεται τὸν Ἅγιον Νεκτάριον ὡς Ἅγιον, νὰ εἶναι κατηραμένος!!! Ὄντως οὐκ οἶδε τί λέγει. Ὁ Θεὸς νὰ τῆς δώσῃ τὰ λογικά της.

* * *

Ἦμιν τὰς ἡμέρας ἐκείνας περιλίπος, φοβούμενος μήπως οἱ φανατικοὶ παλαιοημερολογίται σᾶς ἐπλάνησαν νὰ παραδεχθῆτε τὸ βλάσφημον καὶ δυσσεβὲς φρόνημά των, ὅτι τὰ Μυστήρια τῶν νεοημερολογιτῶν εἶναι ἄκυρα, διότι δὲν ἔχουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν εἶναι Θεός, οὔτε Ἅγιον Πνεῦμα. Εἶναι Παράδοσις, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν καταφρονήσουν, ἔπρεπε νὰ τὴν σεβασθοῦν. Δὲν τὴν ἀπέβαλαν ὅμως τελείως, ὡς οἱ Εἰκονομάχοι ἀπέβαλαν τὰς Εἰκόνας καὶ τὰς ἔκαιον. Δὲν ἔδγαλαν τοὺς Ἁγίους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν ἔκαψαν τὸ ἡμερολόγιον, δὲν ἠρνήθησαν τὸν Θεόν, τὰ Μυστήρια, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ποὺ ὥρισαν νὰ ἐπιτελοῦμεν τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ ἡμερολόγιον τὸ Ἰουλιανόν, δὲν μᾶς εἶπαν, μετὰ αὐτὸ θὰ τελῆτε τὰ Μυστήρια, μετὰ αὐτὸ θὰ σωθῆτε, ἐὰν αὐτὸ ἔχετε δύνασθε νὰ κάμνετε ὅλας τὰς ἁμαρτίας, νὰ ἀποβάλλετε τὴν ἀγάπην, νὰ ἔχετε ἐχθρὰν ἀναμεταξύ σας, νὰ ἀλληλο-ὑβρίζεσθε, νὰ ἀλληλο-κατηγορῆσθε, νὰ ἀλληλο-αναθεματίζεσθε, νὰ ἀλληλο-δέρεσθε ἀκόμη καὶ ἐντὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, εἴσθε ἐλεύθεροι. Ὅλα νὰ τὰ κάμνετε, ἀρκεῖ νὰ φυλάξετε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ποὺ ὥρισαν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, δὲν ἠγίασαν διότι ἐφύλαξαν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἠγίασαν, διότι ἐφύλαξαν τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν ταπεινώσιν κλπ. ἀρετάς.

* * *

Ἐνώ εὐρισκόμην εἰς λύπην καὶ ἐσκεπτόμην νὰ σᾶς γράψω νὰ προσέχετε νὰ φυλαχθῆτε ἀπὸ τὰς πλάνας τῶν διαφορῶν αἰρετικῶν, ἀκόμη καὶ τῶν ζηλωτῶν φανατικῶν παλαιοημερολογιτῶν, μὲ προέλαβεν ἡ ἀποστολὴ τοῦ Θρησκευτικοῦ Ὑμετέρου Περιοδικοῦ «Ἅγιος Κυπριανός», τὸν Ὅποιον ἀντικαταστήσατε εἰς τὸ νὰ κηρύξετε εὐθαρσῶς τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸν Ἅγιον Νεκτάριον καὶ νὰ καυτηριάσετε τὸ βλάσφημον βιβλίον τῆς ἀσεβειότητος, δαιμονοπλήκτου ὑβριστρίας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, "Ὁν ὁ Θεὸς ἐδόξασε καὶ ζῶντα καὶ μετὰ θάνατον, ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, πρὸς κατασχύνην τῶν μισούντων αὐτὸν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ πρὸς ἀγαλλίασιν τῶν πιστῶν καὶ τιμῶντων, δοξαζόντων καὶ γεραιόντων Αὐτόν.

Ἡ χαρά, πνευματικόν μου τέκνον, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Ἁγίου Πνευματικοῦ μου Πατρός, νὰ Σᾶς τὴν δῶση χιλιοπλάσιον ὁ Κύριος ἐν καιρῷ τῆς δικαίας ἀνταποδώσεως, ἀξιῶν Ὑμᾶς καὶ τὸ μικρὸν ποίμνιόν Σας, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Μητρὸς Αὐτοῦ, τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ, Ἰουστίνης, Νεκταρίου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς Οὐρανοῦ Βασιλείας, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ὧν ἀξιωθείημεν πάντες. Ἀμήν.

Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης
καὶ εὐχῶν ἐγκαρδίων

Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος

Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 114-116.